

Polski
Punkt Widzenia

MALARSKOŚĆ FILMU 2.0

prelekcje | seanse filmowe | warsztaty | wystawa on-line

Muzeum Kinematografii w Łodzi

Nowatorski program edukacyjny, upowszechniający wiedzę o najważniejszych polskich dokonaniach filmowych zainspirowanych sztuką malarską. W ramach projektu odbywają się spotkania z młodzieżą licealną, dorosłymi i seniorami w formule on-line lub tradycyjnej. Cykl przybliży uczestnikom dzieje sztuki oraz wprowadza w historię filmu. Wzmacnia polską tożsamość kulturową, a także pobudza kreatywność, dzięki wykorzystaniu eksperymentu artystycznego, nowych technologii i mediów.

Polski punkt widzenia – malarskość filmu 2.0 to:

- prelekcje i warsztaty twórcze uzupełnione o analizy i interpretacje filmowych i malarskich dzieł sztuki,
- seanse filmowe wybranych dzieł polskich mistrzów kina, ilustrujące omawiany temat,
- wystawa on-line na stronie internetowej Muzeum Kinematografii prezentująca fotografie zainspirowane kadrami malarskimi wykonanymi przez uczestników.

Spotkania odbywają się w formule on-line oraz stacjonarnie w siedzibie Muzeum Kinematografii w Łodzi (pl. Zwycięstwa 1), w szkołach regionu łódzkiego i placówkach partnerskich (zgodnie z aktualnymi zasadami i ograniczeniami w związku z wystąpieniem stanu epidemii).

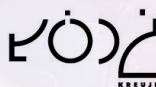
Informacje i zapisy do 15 grudnia 2020 roku:

edukacja@kinomuzeum.pl
tel. 42 674 09 57 w.151

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

Dofinansowano ze środków Miasta Łódź

Udział w projekcie jest bezpłatny dla uczestników.

Organizator

**Muzeum
Kinematografii
w Łodzi**

Muzeum Kinematografii w Łodzi
90-312 Łódź, pl. Zwycięstwa 1
muzeum@kinomuzeum.pl
tel. 42 674 09 57.

www.kinomuzeum.pl
f @Malarskość filmu

Temat 1

prelekcja – seans filmowy – warsztat – wystawa on-line

Mój Nikifor – nieprymitywny prymitywizm

Reżyser Krzysztof Krauze przedstawił wyciszoną, subtelną historię niezwyklej relacji Nikifora Krynickiego, obdarzonego samorodnym talentem malarza prymitywisty, z Marianem Włosińskim, młodym absolwentem ASP, który w imię opieki nad wiekowym, schorowanym i niekomunikatywnym artystą porzuca własną karierę zawodową i zaniedbuje rodzinę. Skupiając uwagę na zaskakująco altruistycznej postawie Włosińskiego, twórcy przypominają o cichym heroizmie „ludzi dobrych woli”. *Mój Nikifor* prowokuje także do refleksji o tajemnicy sztuki, nie dającej się wyuczyć i nie poddającej łatwym ocenom. Najbardziej imponującym elementem filmu okazała się fenomenalna aktorska metamorfoza osiemdziesięcioletniej Krystyny Feldman w roli głównej. Z wielkim uznaniem spotkała się wysmakowana strona plastyczna, zwłaszcza wielokrotnie nagradzane zdjęcia Krzysztofa Ptaka.

Pokaz filmu *Mój Nikifor*, 2004, reż. Krzysztof Krauze, 96 min.

Temat 2

prelekcja – seans filmowy – warsztat – wystawa on-line

Sanatorium pod Klepsydrą – grafiki Brunona Schulza

Jeden z najbardziej niezwyklej filmów w historii polskiej kinematografii to efekt połączenia się wrażliwości dwóch artystów, Wojciecha Jerzego Hasa i Brunona Schulza. Obdarzonemu wyobraźnią wizualną polskiemu reżyserowi udało się przenieść na język kina oryginalną twórczość prozaika i malarza. Ukazana w konwencji snu na jawie opowieść o młodzińcu przybywającym do niezwyklej Sanatorium, w którym ożywa świat z minionej epoki, okazuje się zarazem podróżą w głąb siebie, jak też lirycznym hołdem dla utraconej bezpowrotnie kultury i tradycji polskich Żydów. Zrealizowanemu w opozycji do antysemitowskiej retoryki ówczesnych władz film doceniony został za granicą, otrzymując Nagrodę Jury na Festiwalu w Cannes. Obecnie jednogłośnie zaliczany jest do kanonu arcydzieł polskiego kina.

Pokaz filmu *Sanatorium pod Klepsydrą*, 1973, reż. Wojciech Jerzy Has, 119 min.

Temat 3

prelekcja – seans filmowy – warsztat – wystawa on-line

Brzezina – Jacek Malczewski i inni

Kameralny dramat psychologiczny o miłości i śmierci, uznawany za jeden z najpiękniejszych wizualnie filmów Andrzeja Wajdy. W otoczonej brzoźowym lasem leśniczówce spotykają się po latach dwaj bracia, owdowiały Bolestaw i nieuleczalnie chory Stanisław. Pomiędzy skrajnie odmiennymi charakterologicznie braćmi rozpoczyna się rywalizacja o względy pięknej gosposi Maliny. Andrzej Wajda dokonuje interpretacji opowiadania Jarostawa Iwaszkiewicza w kluczu malarstwa z przełomu XIX i XX wieku, nawiązując w pierwszym rzędzie do twórczości Jacka Malczewskiego. Dostrzegalna jest również inspiracja czołowymi pejzażystami Młodej Polski, chociażby Arturem Grottgerem, Juliuszem Kossakiem, Józefem Chełmońskim oraz Maksymilianem Gierymskim. Zbudowana z malarskich cytatów strona wizualna znacząco pogłębia symbolikę filmu.

Pokaz filmu *Brzezina*, 1970, reż. Andrzej Wajda, 99 min.

Temat 4

prelekcja – seans filmowy – warsztat – wystawa on-line

Powidoki – pod powieką kamery

Ostatni film Andrzeja Wajdy, w którym powracają jego malarskie fascynacje, ma za podstawę scenariusza ostatnie lata życia wybitnego malarza Władysława Strzemińskiego. *Powidoki* skupiają się na dramatycznym okresie, w którym pionier awangardy, współzałożyciel i wykładowca obecnej Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi za sprzeciw wobec narzucanej odgórnie doktryny realizmu socjalistycznego pozbawiony został stanowiska i środków do życia. Wizualnym punktem odniesienia stają się obrazy samego Strzemińskiego oraz jego uczniów, Jakuba Śtepnia oraz Jana Cybisa. Eksperymentujące z formą i barwą poszukiwania twórcze artystów kontrastują z topornym wzorcem sztuki narzucanym przez rządową propagandę.

Pokaz filmu *Powidoki*, 2016, reż. Andrzej Wajda, 100 min.